

ת"פ 35999/04/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד חסארמה, מוחמד דרויש

בית משפט השלום בעכו

03 ספטמבר 2015

ת"פ 35999-04-14 מדינת ישראל נ' חסארמה ואח'

מ"ת 36051-04-14

לפני כבוד השופט ג'ני טנוס
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. מוחמד חסארמה
2. מוחמד דרויש

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אתי שרון קליין

הנאשמים - נוכחים

ב"כ נאשם מס' 1 - עו"ד גב' הדס לירון ממשרד עו"ד באסל פלאח

ב"כ נאשם מס' 2 - עו"ד עאדל דבאח

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור השלב בו מצוי בתיק, אני דוחה את בקשת ב"כ המאשימה להשלמת הטיעונים לעונש.

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ה, 03/09/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הודו והורשעו בעובדות כתב האישום שהוגש נגדם שכלל את העבירות הבאות:

הנאשם 1 - בנהיגה פוחזת ברכב, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), וכן בתקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, עבירה לפי סעיפים 382(א)+380 לחוק העונשין.

הנאשם 2 - בתקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, עבירה לפי סעיפים 382(א)+380 לחוק העונשין. בנוסף לכך, הנאשם 2 צירף תיק פלילי נוסף מס' 6679-07-14 שעניינו הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום, ביום 14.4.2014 עת שהה המתלונן יחד עם חברו ליד כיכר בכפר בענה, הגיעו שני הנאשמים למקום כאשר הנאשם 1 נוהג במהירות ברכב ולצדו הנאשם 2. עת הבחין המתלונן בנאשמים הוא ברח מהמקום באמצעות הקטנוע של החבר ונהג לכיוון היציאה מהכפר ולאחר מכן לכיוון כרמיאל, כאשר בכל אותו זמן הנאשמים דולקים בעקבותיו בנהיגה מהירה ופרועה.

הנאשם 1, אשר נהג כאמור ברכב, נהג באופן נמהר ורשלני, ובשלב מסוים אף בניגוד לכיוון התנועה.

משהגיע המתלונן לצומת כרמיאל, הצמיד הנאשם 1 את הרכב בו נהג לקטנוע בו נהג המתלונן, התנגש בו והפיל את המתלונן ארצה. עם נפילת המתלונן יצאו הנאשמים מהרכב וניגשו אליו בצוואתא כשבידיהם מוטות ברזל שהיו עמם ברכב ותקפו את המתלונן באופן שהלמו בגופו באמצעות מוטות אלה ברגליו, בידיו, בחזהו ובחלקי גופו השונים וכתוצאה מכך נגרמו לו סימני חבלה ביד שמאל וכאבים בראש, בצוואר, ביד שמאל, בכתף ימין ובבית החזה.

למקום התקיפה הגיעו מספר אנשים שזהותם אינה ידועה למאשימה והבריחו את הנאשמים שעלו על הרכב ונסעו לכיוון משגב-סח'נין. לאחר מכן, הגיע רכב אחר לזירת האירוע וממנו ירד קטין, שהינו קרוב משפחה של הנאשם 1, ופצע את המתלונן בפניו באמצעות סכין.

על פי הנטען בכתב האישום שצורף על ידי הנאשם 2, ביום 2.7.2014 כאשר הנאשם 2 אמור היה לשהות במעצר בית מלא בביתו בכפר בענה בפיקוח אמו ואחיו עפ"י החלטת בית המשפט, הוא הפר את ההחלטה באופן שנמצא משוטט ברחוב שיאון בקצרין ללא אישור מוקדם.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1:

על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם 1 הוא רווק בן 19 שנים, השלישי מבין שבעה אחים, בעל השכלה תיכונית ללא תעודת בגרות, ונושא כיום באחריות לפרנסת המשפחה.

קצינת המבחן ציינה בתסקיר, כי הנאשם 1 נמצא בשלבי גיבוש זהותו הבוגרת, והוא מנהל באופן כללי אורח חיים נורמטיבי ללא דפוסי התנהגות עבריינים מושרשים.

בהתייחס לאירוע נשוא כתב האישום, קצינת המבחן מצאה כי הנאשם 1 אינו לוקח אחריות על מעשיו ולא גילה התחברות לחומרתם או לכישלונו ההתנהגותי, תוך מתן גרסה אחרת לנטען בכתב האישום על ידי כך ששלל התנהגות אלימה מצדו.

עוד ציינה קצינת המבחן כי להערכתה, רמת הסיכון אצל הנאשם 1 להישנות עבירות דומות בעתיד הינה נמוכה וכי הנאשם 1 שלל בפניה כל נזקקות טיפולית. על כן, ובהעדר רישום פלילי קודם, המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשם 1 מאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה מרתיע ופיצוי למתלונן.

לנוכח האמור בתסקיר, ביקש סניגורו של הנאשם 1 להגיש תסקיר משלים בעניינו על מנת להסיר ספק ביחס להודאתו של הנאשם 1, אשר עמד על הודאתו בעובדות כתב האישום. כמו כן הצהיר הסניגור, כי הנאשם 1 מוכן להשתלב בכל הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

בתסקיר המשלים שהוגש חזרה קצינת המבחן על כך כי הנאשם 1 התקשה לקחת אחריות לביצוע העבירות בהן הורשע, שלל כל התנהגות אלימה מצדו כלפי המתלונן, ושלל נזקקות טיפולית כלשהי. לאור זאת, קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם 1 ושבה על המלצתה להטיל עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד מאסר מותנה מרתיע ופיצוי.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2:

על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם 2 הוא כבן 18.5 שנים, הצעיר מבין שישה אחים, וטרם מעצרו עבד בעבודות אבן יחד עם בן דודו ושותפו לעבירה, הנאשם 1.

עוד צוין בתסקיר, כי הנאשם נמצא בשלבי גיבוש זהותו הבוגרת, הוא מנהל לרוב אורח חיים נורמטיבי, ולא קיימים אצלו דפוסים עבריינים מושרשים. יחד עם זאת, קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם 2 הוא איש ילדותי, דל ובעל יכולת התבוננות פנימית נמוכה.

בהתייחס למעשה נשוא כתב האישום, קצינת המבחן ציינה כי נאשם 2 אינו מתחבר לכישלונו ההתנהגותי ואינו לוקח אחריות על מעשיו תוך שהוא נותן גרסה אחרת לנטען בכתב האישום באופן ששלל החזקה במוטות ברזל ושלל כי תקף את המתלונן.

אשר לסיכון העתידי הנשקף מהנאשם 2, קצינת המבחן ציינה כי רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינה נמוכה וברמת חומרה נמוכה וכי הלה שלל כל נזקקות טיפולית. לאור זאת, קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו, ואולם לנוכח חומרת העבירה ובהעדר רישום פלילי, המליצה קצינת המבחן להטיל עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד מאסר מותנה מרתיע.

בעניינו של הנאשם 2 הוגש תסקיר משלים וממנו עולה כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו ואף הביע צער וחרטה על מעשיו. הנאשם 2 הסביר, כי שלל מקודם מעורבות בביצוע המעשה מאחר שהדרך לעשות כן ע"י שותפו לעבירה, הנאשם 1.

במסגרת התסקיר המשלים צוין, כי הנאשם 2 שלל נזקקות טיפולית משום שחויית המעצר, ולאחר מכן מעצר הבית וההליך הפלילי בכללותו, הם בעלי אפקט מרתיע עבורו מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד, וכיום הוא מצליח להתחבר לחומרת מעשיו ולכישלונו ההתנהגותי.

קצינת המבחן שבה על הערכתה הקודמת וציינה בתסקיר המשלים, כי רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינה נמוכה וברמת חומרה נמוכה. ועל כן, לנוכח חומרת העבירה והעדר רישום פלילי היא שוב המליצה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי שירוצה בעבודות שרות לצד מאסר מותנה מרתיע.

תמצית טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה ציין בטיעוניו כי האינטרסים והערכים שנפגעו במקרה דנן הם השמירה על שלום הציבור ועל בטחונו. לטענתו, במקרה שלפנינו חלו נסיבות חריגות בחומרתן בשני מישורים, האחד נוכח העובדה כי העבירות בוצעו לאחר מרדף שהתרחש על הכביש שיכול היה להוליד תוצאות הרסניות, והמישור האחר נוגע להתייחסות בית המשפט העליון לפתרון סכסוכים באמצעות אלימות.

עוד ציין ב"כ המאשימה, כי שני הנאשמים נכנסו לרכבם בידיעה שהם נושאים ברכבם מוטות ברזל והכל כדי לאתר את המתלונן ולהלום בו בעזרת אותם כלי תקיפה - תקיפה שנמשכה עד להגעת אנשים לזירת האירוע.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה רלוונטית וביקש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 18 חודשים ל-36 חודשי מאסר בפועל.

לעניין נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, ב"כ המאשימה ציין שאומנם הם נעדרי עבר פלילי, ואולם הם לא לקחו אחריות על מעשיהם כעולה מהתסקיר, לפחות לגבי אחד מהם, ואף שללו נזקקות טיפולית כלשהי. לפיכך, ב"כ המאשימה ביקש שלא לקבל את המלצת שירות המבחן לעניין העונש ועתר בסוף טיעוניו לגזור על הנאשמים עונש בתוך מתחם העונש הנ"ל יחד עם ענישה נלווית של מאסרים מותנים ארוכי טווח ומרתיעים, חתימה על התחייבות כספית ותשלום פיצוי משמעותי למתלונן.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשם 1 לעונש:

הסנגור ציין בטיעוניו כי מתחם העונש הראוי נע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל של 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות, מבלי להפנות לפסיקה ספציפית.

לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הסנגור ביקש להדגיש כי הנאשם 1 הינו צעיר, בן למשפחה נורמטיבית ואין לו עבר פלילי. הוא הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, נטל אחריות, התנצל וערך סולחה בין המשפחות.

הסנגור הוסיף, כי העבירות בוצעו ללא תכנון מוקדם, ללא תכום ואף לא בשיטתיות, ולראיה המאשימה לא ייחסה לנאשמים עבירה של קשירת קשר.

לסיום, הסנגור עתר לחרוג לקולה ממתחם העונש וזאת בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם 1, מה גם ששליחתו למאסר בפועל עלולה להוביל לתוצאות קשות ולהרחקתו ממעגל החיים הנורמטיביים שהוא מקיים.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשם 2 לעונש:

הסנגור ביקש להצטרף באופן כללי לטיעוניו של ב"כ הנאשם 1 והוסיף, כי חלקו של הנאשם 2 שונה ומינורי יותר מחלקו של הנאשם 1 וכי הנאשם 2 לא ידע מראש על כוונותיו של הנאשם 1 אלא נגרר אחרי הנאשם 1 למעשה העבירה.

הסנגור הוסיף, כי הנאשם 2 שהינו נעדר עבר פלילי, הודה, לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה ובין המשפחות נערך הסכם סולחה.

לאור האמור עתר ב"כ הנאשם 2 לאמץ את התסקיר שהוגש ואת המלצת שירות המבחן לעונש.

דברי אביו של המתלונן:

אביו של המתלונן ציין כי הנאשמים הינם אנשים מכובדים ונערך בין המשפחות הסכם סולחה. הנ"ל הוסיף שהנאשמים והמתלונן היו בקשרים טובים לפני האירוע וגם לאחר מכן.

דיון:

מעשיהם של הנאשמים פגעו במספר ערכים חברתיים שכוללים שמירה על גופו ובטחונו של האדם, שמירה על שלום המשתמשים בדרך ושמירה על אכיפת החוק והחלטות בית המשפט (בכל הקשור להפרת ההוראה החוקית).

כעולה מכתב האישום, הנאשמים ביצעו מרדף אחרי המתלונן עד אשר השיגו אותו לאחר נהיגה פרועה ברכב, התנגשו בקטנוע עליו הוא רכב, וכשנפל ארצה, היכו אותו באמצעות מוטות ברזל שהיו עמם ברכב. כתוצאה מכך, נחבל המתלונן באופן שנגרמו לו סימני חבלה ביד שמאל והוא סבל מכאבים בראש, בצוואר, ביד שמאל, בכתף ימין ובבית החזה.

בפסיקה הודגש לא אחת הצורך להילחם בתופעת האלימות הפושטת בחברה ועל תרומתו של בית המשפט למלחמה בתופעה זו בדרך של הטלת ענישה מחמירה. בע"פ 4137/07 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.2007) נקבע כי:

עמוד 5

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד הכוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעתיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

ברוח זו בתי המשפט קבעו לא אחת כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות והתופעה של יישוב סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע תוך נטילת החוק לידיים ע"י נקיטת מדיניות ענישה מחמירה על מנת להלחם בתופעות אלו (ע"פ 8991/10 מכבי נ' מ"י (26.10.11)).

גם בהתייחס לעבירה של נהיגה פוזת של רכב נקבע בפסיקה מקיפה ועקבית, כי יש לנקוט מדיניות ענישה מחמירה ביחס לעבירות שעניינן נהיגה פרועה ונטולת רסן בכבישי הארץ (ע"פ 10149/08 מ"י נ' מוסלמאן (24.3.09)).

מטיעוני הצדדים לא ברור מה היתה הסיבה שבעטיה רדפו הנאשמים את המתלונן, וגם הסניגורים לא טענו כי קדמה פרובוקציה כלשהי מצד המתלונן או כי למתלונן היתה תרומה לאירוע, ולפיכך ניכר כי מעשיהם של הנאשמים הם במדרג חומרה גבוה מאוד.

ואולם, גם אם אצא מתוך הנחה הנסמכת על דברי הנאשמים בפני קצינת המבחן, כי לפני האירוע המתלונן התנגש עם הקטנוע עליו רכב ברכב של הנאשם 1 וברח מהמקום, גם אז אין בדבר כדי להצדיק את מעשיהם של הנאשמים אשר הגיבו באלימות במקום ליישר את ההדורים באופן מתון וענייני. בהקשר זה אפנה לעניין מכבי שהוזכר לעיל וגם לדבריו של כב' השופט שהם בעניין אלטורי (ע"פ 1146/14 אלטורי נ' מ"י (6.10.14)) אשר קבע בנושא דומה, כי:

"אינני סבור כי על בית המשפט לחקור ולדרוש בשאלה כיצד החל הסכסוך, מי פתח במסכת האלימות, ומי נקם או הגיב על מעשי יריביו. מתפקידו של בית המשפט להתייחס בחומרה גם לפעולות גמול בתגובה למעשים קודמים, ועל מנת לצמצם את מימדי התופעה, מן הראוי לנקוט ביד קשה כלפי כל החוטא במעשים מעין אלה, גם אם הוא או בני משפחתו היו קורבן להתנהגות דומה".

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרם נזק למתלונן כמתואר לעיל, אך ברור שפוטנציאל הנזק שעשו היה להיגרם הוא גדול בהרבה, הן למתלונן עצמו והן לציבור המשתמש בדרך. מנגד, אין להתעלם מכך כי הנאשמים פעלו להסדרת יחסיהם עם המתלונן ואף הגיעו עמו לכדי סולחה, כפי שאישר זאת גם אביו של המתלונן בדבריו לפני.

בנוסף לאמור לעיל ובמסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לזכור, כי מעבר לעבירת האלימות, שני הנאשמים חטאו בעבירות נוספות, הנאשם 1 בנהיגה פרועה פורצת גבולות, והנאשם 2 בהפרת תנאי מעצר הבית בו היה נתון.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת לגבי עבירת האלימות מעלה, כי בגין עבירה זו הוטלו עונשים שונים כלהלן:

א. רע"פ 1578/06 **כילאני נ' מ"י** (21.8.06) - אושר גזר דין שבמסגרתו נידונו שני נאשמים ל-8 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה מדובר היה בנאשמים בעלי עבר פלילי אשר תקפו את המתלונן ובנו הקטין תוך שימוש במוט ברזל ובמקל וכתוצאה מכך נגרמה למתלונן נפוחות בקרקפת ואילו בנו סבל מפצע ליד העין.

ב. ת"פ (חי') 62049-01-15 **מ"י נ' סעדי** (26.7.15) - ניתן גזר דין שבמסגרתו נדון אחד הנאשמים אשר הורשע בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובגניבה ל-20 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה מדובר היה בנאשם בעל עבר פלילי אשר תקף בצוותא עם שני נאשמים אחרים את המתלונן באמצעות קרש עץ ומקל וכן בבעיטה לבטן ולאחר מכן גנב ממנו את הנייד שלו, וכתוצאה מכך נגרמו למתלונן שבר ברגל, שפשופים בקרקפת, פצע ביד והמטומות שונות.

ג. ע"פ 10357/06 **אבו דיב נ' מ"י** (6.8.07), אישר בית המשפט העליון עונשים שבין 9 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל על נאשמים נעדרים עבר פלילי, שתקפו בצוותא שני מתלוננים, לאחד גרמו חבלה של ממש, ולשני גרמו חבלות בכבד ובבית החזה וכוויה בכתף.

ד. ע"פ 8283/10 **פלוני נ' מ"י** (2.3.11) - בית המשפט העליון אישר עונש של 12 חודשי מאסר על נאשם שבמהלך ויכוח הכה אחר באמצעות אבן בפניו וגרם לו לשברים בלסת, וזאת על אף המלצת שירות המבחן לענישה במסגרת עבודות שירות.

ה. ת"פ (אשדוד) 15137-07-10 **מ"י נ' תפלאשוילי** (15.12.10) - בתיק זה נגזרו על נאשם 18 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה מדובר היה בנאשם בעל עבר פלילי ישן אשר תקף יחד עם אחר בני זוג שהלכו לטיול עם כלבם, בטענה שהכלב גורם לו לאלרגיה, בכך שהכו את הבעל באגרופ, הפילו אותו לקרקע והמשיכו לתקוף אותו בבעיטות, ואת האישה תקפו בבעיטות ובמכת אגרופ לראשה, וגרמו להם לנפוחות, שטפי דם ופציעות שטחיות. על שותפו של הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, שחלקו במעשים היה קטן יותר ועבר הליך טיפולי ממשי ואפילו ניתנה לגביו המלצה לביטול ההרשעה, נגזר עונש מאסר של 5 חודשים לריצוי בעבודות שירות, וערעורו על העונש נדחה (במסגרת ע"פ (מחוזי ב"ש) 47630-02-12 רובינסקי נ' מ"י (18.4.12)).

ו. רע"פ 4883/12 **הררי נ' מ"י** (5.8.12) - בית המשפט העליון אישר גזר דין של בית המשפט המחוזי אשר החמיר בעונשו של נאשם וגזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, במקום 6 חודשי עבודות שירות אשר הוטלו עליו בבית המשפט השלום. באותו מקרה מדובר היה בנאשם צעיר אשר יחד עם אחרים החלו להכות נהג מונית מאחר שסירב להסיעם והנאשם אף זרק לעברו אבן שפגעה ברגלו. כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלונן חבלות בירכו ובכתפו.

ז. ת"פ (ת"א יפו) 49996-03-15 **מ"י נ' מוהמס** (28.4.15) - בתיק זה נגזר עונש מאסר בפועל של 5.5

חודשים על נאשם נעדר עבר פלילי אשר תקף את מנהל העבודה שלו באתר הבניה באמצעות מוט ברזל וגרם לו לחבלות שונות על גופו.

ח. ת"פ (י-ם) 6728-03-13 מ"י נ' **ביטון** (9.4.14) - בתיק זה הורשעו הנאשמים בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא וגרימת נזק לרכוש במזיד, ועל אחד הנאשמים שהינו בעל עבר פלילי נגזרו 11 חודשי מאסר בפועל, ואילו על הנאשם השני שהינו צעיר ללא עבר פלילי, נגזרו 6 חודשי עבודות שירות. באותו מקרה המתלונן הגיע על מנת למסור צווי עיקול במסגרת תפקידו, ומשנודע הדבר לנאשמים הם הגיעו למקום עם רכבם, חצו נתיב נסיעתו של המתלונן והתנגשו ברכבו, ואז יצאו מרכבם והכו אותו בכל חלקי גופו.

ט. ת"פ (פ"ת) 32657-01-14 מ"י נ' **אבו ג'אבר** - במסגרת הסדר טיעון הוטלו על אחד הנאשמים 5 חודשי מאסר בפועל, ואילו על השני 4 חודשי עבודות שירות. באותו תיק הורשעו הנאשמים בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא, בכך שהוציאו את המתלונן מרכבו והיכו אותו באמצעות אלות עץ בכל חלקי גופו שעה שהיה שכוב על הארץ וכתוצאה מכך נגרמה לו חבלה אדומה בגבו ובראשו.

י. רע"פ 3622/11 **ישראל נ' מ"י** (27.5.11) - בית המשפט העליון אישר גזר דין שבמסגרתו נידונו הנאשמים ל-3 חודשי עבודות שירות, תוך הבעת דעה כי מדובר בענישה מקלה למדי. באותו מקרה, מדובר היה בנאשמים, אב ובנו, נעדרים עבר פלילי, אשר נטפלו למתלונן שעבד בתחנת הדלק אליה הגיעו הנאשמים, ע"י דיבור בוטה, וכשהמתלונן עזב את המקום על מנת להרגיע את הרוחות ולהימנע מעימות עמם, הנאשמים נסעו אחריו, חסמו את דרכו, התנפלו עליו והיכו אותו.

י"א. ת"פ (י-ם) 25972-10-13 מ"י נ' **מוסא** (25.2.14) - הנאשמים הורשעו בקשירת קשר לביצוע פשע, בתקיפה חמורה בנסיבות מחמירות ונגזרו עליהם 6 חודשי עבודות שירות בנוסף לעונשים נלווים. באותו מקרה, הנאשמים שהם בעלי עבר פלילי קשרו קשר ביניהם לפגוע במתלונן עקב סכסוך ממושך עמו והגיעו למקום המצאותו והיכו אותו באמצעות מקלות ואגרופן בהם היו מצוידים.

בהינתן הדעת לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת, כמפורט לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול העבירות, בהיותן אירוע אחד, נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

אעבור כעת לבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

כפי שצוין מקודם, הנאשמים הם צעירים נעדרים עבר פלילי וזאת היא הסתבכותם הראשונה עם החוק.

הנאשמים הודו בעבירות המיוחסות להם ובכך חסכו זמן שיפוטי וחסכו מזמנם של עדי התביעה.

בעקבות האירוע הנאשמים היו במעצר לתקופה של כשבועיים ולאחר מכן שוחררו למעצר בית, תחילה למעצר בית מלא ולאחר מכן למעצר בית חלקי.

מהתסקירים שהוגשו לתיק עולה כי הנאשמים מנהלים באופן כללי חיים נורמטיביים ואף נושאים בעול פרנסת משפחותיהם.

בהתחשב במכלול השיקולים הנוגעים לקביעת העונש המתאים, מצאתי לנכון שלא לחרוג ממתחם העונש הראוי, לא לקולה ולא לחומרה. יחד עם זאת, מהנימוקים שאפרט להלן שוכנעתי שלא לגזור עונש זהה על שני הנאשמים.

שירות המבחן מצא כי הסיכון העתידי שנשקף מהנאשמים להתנהגות פורצת גבולות בעתיד הוא נמוך. עם כל הכבוד, קביעה זו אינה מקובלת עליי בכל הנוגע לנאשם 1. אומנם הנאשם 2 הביע תחילה עמדה שאין בה נטילת אחריות על מעשיו ואף הכחיש כל אלימות מצדו, ברם במפגש השני שלו עם קצינת המבחן אישר הנאשם 2 ביצוע המעשה המתואר בכתב האישום, הוא נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו. הנאשם 2 הבהיר, כי נקט תחילה בעמדה שונה בשיחתו הראשונה עם קצינת המבחן, אך זאת משום שכך תודרך לפעול על ידי הנאשם 1 לאחר שנגרר אחריו הן למעשה העבירה והן להבעת העמדה המתכחשת בפני שירות המבחן בפעם הראשונה.

לעומת זאת, במפגשו הראשון של הנאשם 1 עם קצינת המבחן הלה סירב לקבל אחריות על מעשיו ושלל כל התנהגות אלימה מצדו. גם לאחר שהופנה בשנית לשירות המבחן לפי בקשת סנגורו והצהרתו בדבר אי חזרה מהודאה, שב הנאשם 1 על עמדתו הקודמת ובמפגש השני שלו עם קצינת המבחן סירב ליטול אחריות על מעשיו ושלל כל התנהגות אלימה כלפי המתלונן. עמדתו הלא מתפשרת של הנאשם 1 ואי נטילת אחריות על מעשיו, אינה יכולה להתיישב עם מסקנותיו של שירות המבחן לגבי המסוכנות העתידית הנמוכה שנשקפת ממנו, וודאי שאינה מתיישבת עם המלצתו לגבי העונש המתאים.

ברור אם כן, כי עמדה זו הנאשם 1 היא בגדר נסיבה רלוונטית לקביעת עונשו בתוך המתחם, ובמצב דברים זה אני מוצאת כי עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות יחטא לאיזון בין שיקולי הענישה.

ערה אני לכך כי טרם שמיעת הטיעונים לעונש הנאשם 1 נשלח בהתאם לבקשת סנגורו לקבלת חוות דעת אודות התאמתו לביצוע עבודות שירות, ואף נמצא מתאים לכך, ברם בנסיבותיו של המקרה אני מוצאת כי לא ניתן להסתפק בעונש זה לגבי הנאשם 1 בשל מעורבותו הדומיננטית יותר, ובעיקר בשל אי נטילת אחריות על מעשיו (חרף הודאתו במעשים המיוחסים לו).

לסיים, לנוכח הסכם הסולחה עם המתלונן, לא ראיתי לנכון לחייב את הנאשמים בתשלום פיצויים.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

- א. מאסר בפועל למשך 7 חודשים בניכוי ימי מעצרו (מיום 15.4.14 ליום 27.4.14).
- ב. מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות פיזית מסוג פשע, ויורשע בגינה.
- ג. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג עוון, או עבירה של נהיגה פוחזת ברכב, ויורשע בגינה.

נאשם 2:

- א. מאסר בפועל של 6 חודשים בניכוי ימי מעצרו (מיום 15.4.14 ליום 27.4.14) אשר ירוצו בעבודות שירות, ובכפוף להגשת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. למען הסר ספק, ככל שימצא הנאשם 2 כלא מתאים לביצוע עבודות השירות, ירוצה העונש הנ"ל מאחורי סורג ובריח.
- ב. מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות פיזית מסוג פשע, ויורשע בגינה.
- ג. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג עוון, או עבירה של הפרת הוראה חוקית, ויורשע בגינה.
- לאור ההסכמה שהיתה בין הצדדים, אני מורה על חילוט הפקדון לטובת המדינה, בסכום של ₪ 1,500 אשר מופקד בתיק חלף חילוט הרכב.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות לשם הגשת חוו"ד בעניינו של נאשם מס' 2.

ניתן לזמן את הנאשם 2 באמצעות סניגורו עו"ד עאדל דבאח, פקס 04-9912260, טלפון 04-9912259.

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ה, 03/09/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 10

ג'ני טנוס , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה שהנאשם 1 יתייצב ביום 7.10.15 שעה 09.00 בבית המעצר קישון, או בכל בית סוהר אחר, אליו יוזמן הנאשם, לתחילת ריצוי עונשו. להבטחת האמור לעיל, אני מחייבת את הנאשם 1 לחתום על התחייבות עצמית על סכום של 10,000 ₪.

כמו כן ניתן בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם מס' 1 להבטחת התייצבותו לריצוי עונשו.

כמו כן אני קובעת דיון ליום 12.11.15, בשעה 10.00 בעניינו של נאשם 2 לשם מעקב לאחר קבלת חווה"ד.

<#7#

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ה, 03/09/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת